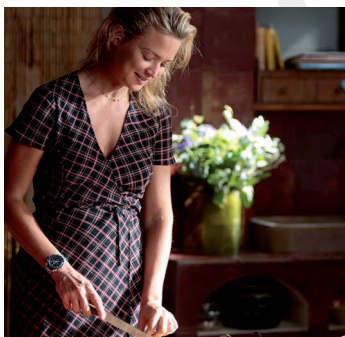

SKARA BIO KONTRAST Grandbiografen Skara

Våren **2017**

Päron och lavendel

Torsdag 26 januari 19.00

Frankrike 2016.

Regi: Eric Besnard.

Med: Virginie Efira, Benjamin Lavernhe,
Lucie Fagedet, Hiam Abbas

Längd: 1 tim 40 min. Från 7 år.

*Hon ger honom en doft av
lycka, han ger henne en
smak på livet.*

När Louise man går bort blir livet minst sagt besvärligt, med två barn och en stor vacker gård att ta hand om i hjärtat av Frankrike.

Men livet tar en ny vändning när hon kör på en främling med bilen. Trots att han inte verkar skadad bestämmer hon sig för att ta hand om främlingen, som presenterar sig som Pierre.

Gradvis upptäcker Louise att Pierre är en ganska besynnerlig man, full med tics och ångest, men också att han har en annan syn på tillvaron. Och kanske är det precis vad hon och hennes familj behöver.

Filmen har beskrivits som en romantisk feelgood med charmiga karaktärer, blommande fruktträd och njutbara läckerheter. Titeln låter som ett recept på en söt efterrättspaj men som i en riktigt god paj så ingår också lite salt och lite bittermandel i receptet.

Välkommen till Skara Bio Kontrast

Skara Bio Kontrast är en ideell förening med syfte att bredda utbudet av kvalitetsfilm i Skara.

Som medlem betalar du halva priset för biljetten på våra filmer och får dessutom rabatt på Grandbiografens ordinarie filmer måndag till torsdag.

Vill du bli medlem?

Skicka ett mail till skara.bio.kontrast@gmail.com eller prata med någon av funktionärerna vid filmvisningarna.

Du kan även sätta in 100 kr på bankgiro 5345-8386.

Följ oss gärna på Facebook!

Little men

Torsdag 9 februari 19.00

USA, 2016.

Regi: Ira Sachs.

Med: Jennifer Ehle, Greg Kinnear,
Paulina Garcia, Michael Barbieri

Längd: 1 tim 25 min. Från 15 år.

En lågmäld film i finstämt format om vänskap och gentrifiering i Brooklyn, New York.

Ira Sachs har gjort långfilm i 20 år, men fick sitt stora genombrott först häromåret med "Love Is Strange" som skildrar komplicerade bostads-situationer på Manhattan.

Även Sachs nya film handlar om det allt hårdare klimatet i New York, i det här fallet ett kvarter i Brooklyn där gamla butiksägare tvingas ge plats åt det nya, hippa när hyrorna höjs.

Men en av de gamla hyresgästerna vägrar att flytta och betala hyran efter uppsägningen. Plötsligt försätts den inflyttande, sympatiska familjen från undre medelklassen i en situation som de känner sig extremt obekväma i - när de försöker vräka den trevliga kvinnan som drivit sitt lilla skrädderi i huset i många år.

Ingen av parterna i konflikten har varken särskilt mycket pengar eller är helt utblottade, vilket är ett medvetet grepp av regissören. På det här sättet blir konflikten i filmen ett moraliskt dilemma även för publiken, som inte riktigt vet vem de ska hålla på i hyreskonflikten.

Egentligen handlar "Little men" mest om vänskapen mellan två pojkar - de respektive sönerna till butiks innehavaren och husägarna. De två killarna blir bästa kompisar och vägrar att låta sig dras in i föräldrarnas konflikt. Istället strejkar de. De vägrar att prata med sina föräldrar, för att på det sättet sätta press på dem att sluta bråka.

Lite tur hade nog Ira Sachs när han castade Michael Barbieri, som spelar en av de två pojkarna. Barbieri har redan blivit upplockad till Hollywood, bland annat i den kommande Spidermanfilmen.

Efter stormen

Torsdag 23 februari 19.00

Japan, 2017.

Regi: Hirokazu Kore-Eda.

Med: Abe Hiroshi, Maki Yoki, Yoshizawa

Taiyo, Kiki Kilin.

Längd: 1 tim 57 min. Från 15 år.

”En välspelad melankoli som är känslomässigt intelligent på ett sätt vi verkligen inte är bortskämda med”

KRISTOFFER VIITA, SVT

Tidigare var Shinoda Ryota en prisbelönad författare, men efter att speldjävulen tog grepp om honom har han spelat bort det mesta - karriär såväl som pengar och familj.

Nu hankar han sig fram som en halvdålig privatdetektiv, spelar fortfarande bort det mesta han äger och drar dig inte för småstöder. En inte alltför sympatisk typ, alltså.

Ryota försöker dock få lite mer reda i sitt liv och gör tafatta försök att lappa ihop relationen med sin ex-fru och sin son. Vilket inte är helt lätt då de efter alla hans svek inte litar särskilt mycket på honom längre. Sonen har accepterat att pappan är

en looser men gillar honom ändå. Men för säkerhets skull ser han till att hålla en viss distans till sin far under dennes försök att återuppliva familjerelationerna.

I samband med en tyfonvarning tvingas den före detta familjen att tränga ihop sig hos farmor Yosihiko. Kanske kan stormen ge Ryota en chans att visa att han menar allvar med försöken att förbättra samvaron med sina nära.

Med ett fantastiskt gehör för mänskliga relationer och med en osentimental inställning till sin strulige, smått tragiske huvudrollskaraktär har regissören Hirokazu Kore-Eda skapat ett stillsamt familjedrama kryddat med en mild humor.

Paterson

Torsdag 9 mars 19.00

USA, 2016.

Regi: Jim Jarmusch.

Med: Adam Driver, Golshifteh Farahani, Helen-Jean Arthur.

Längd: 1 tim 53 min. Från 15 år.

"Jim Jarmusch är tillbaka med ett existentiellt och humoristiskt drama"

METRO

Med två filmer i programmet var indiefilmaren Jim Jarmusch den som dominerade 2016 års Cannes-festival. Nu har vi hans senaste film här.

Paterson är en busschaufför i staden Paterson, New Jersey - de delar namn. Varje dag följer Paterson sin enkla rutin: Han kör rutten enligt sin busslinje och under lunchrasten skriver han poesi i en anteckningsbok. På hemvägen stannar han i en bar och dricker en öl. Därefter går han hem till sin fru Laura och går ut med Lauras hund, Marvin.

Paterson älskar Laura och hon älskar honom, ett stilla liv.

Lauras värld är dock i ständig förändring och hon får dagligen nya infall och idéer. Han stöder hennes nya drömmar och hon uppmuntrar hans poesi.

Tyst iakttar filmen vardagslivets triumfer och nederlag, därmed också vardagens poesi i dess minsta detalj.

Mitt liv som Zucchini

Torsdag 23 mars 19.00

Anminerat drama, Schweiz, 2016.

Regi: Claude Barras.

Manus: Céline Sciamma.

Längd: 1 tim 6 min. Barntillåten.

”Sällan har jag sett en så vackert animerad film som det schweiziska Oscars-bidraget ”Mitt liv som Zucchini” om det sociala arvet och livet på barnhem.”

JON ASP, SVENSKA DAGBLADET

Den nyligen föräldralöse pojken, med smeknamnet Zucchini, kommer till barnhemmet där sex andra övergivna barn tas om hand av godhjärtad personal.

Vi får följa barnens begynnande vänskap men också ta del av deras smärtsamma bakgrund, utan att trauman exploateras. Detta är nämligen ”... en god berättelse om onda saker. En perfekt balans mellan smärtpunkt och sentiment” (Fredrik Sahlin, Kulturnyheterna), ”... en strålande uppvisning i hur man tar sig an tunga ämnen ur

barnets perspektiv” (Elin Dahlman, UNT).

Céline Sciamma, som i filmerna ”Girlhood” och ”Tomboy” stod för såväl manus som regi, har här manusbearbetat Gilles Paris barnbok ”Autobiographie d'une courgette”.

Långfilmsdebuterande regissören Claude Barras imponerar med stort artat finkänsliga leranimationer.

Filmens mörka tema vägs enligt Elin Dahlman, UNT, upp ”... med kantig humor, en stor dos hopp, färgglada, utsökta animeringar och en humanism som genomsyrar varje bildruta”.

**Välkommen
till Bio Kontrasts
årsmöte i samband
med filmen**

Det helt nya testamentet

Torsdag 6 april 19.00

Belgien/Frankrike/Luxenburg 2015.

Regi: Jaco Van Dormael.

Med: Pili Groyne, Benoît Poelvoorde, Catherine Deneuve

Längd: 1 tim 53 min. Från 11 år.

”What if God was one of us” sjöng Joan Osborne på 90-talet och lite kring det konceptet har belgiska regissören/manusförfattaren Jaco von Dormael byggt sin femte långfilm på. Fast istället för att Gud är en av oss så är han som oss - på sämsta möjliga sätt.

Världens skapare befinner sig i en skitig lägenhet med sin hunsade fru och rebelliska dotter. Han är ett riktigt svin som föraktar andra lika mycket som sig själv och får endast njutning av att sabotera för människorna genom elaka regler, som exempelvis att smörgåsar alltid ramlar på golvet med smörsidan neråt.

Dottern Eea får en dag nog av faderns dumheter och rymmer till människornas värld. Där söker hon upp sex lärjungar för att komplettera sin bror Jesus tolv så att de kan komma upp i ett helt baseballag.

Hon får hjälp av en snäll uteliggare medan en förbannad Gud/pappa är henne hack i häl.

Dormael har med smittande berättarglädje och finesse kombinerat sitt barnasinne med modern satir och resultatet är en extremt underhållande saga med perfekt balans mellan fantasi och realism. Utan att bli politisk så blir filmen ett rart testamente om behovet av kärlek i kamp mot världens hat och bitterhet.

Sällan är film så underhållande, tänkvärd och fantasifull på samma gång. En smått magisk vuxensaga som kastar tung religion och politik åt sidan men ändå lyckas inkludera teman som transpersoner, funktionshinder och kärnfamiljsvägran. Och synen av Catherine Deneuve i en romans med en gorilla (!) kan vara värd alla biobiljettpengar i världen.

Julieta

Torsdag 27 april 19.00

Spanien, 2016.

Regi: Pedro Almodóvar.

Med: Adriana Ugarte, Emma Suárez,
Rossy de Palma, Daniel Grao.

Längd: 1 tim 39 min. Från 11 år.

Självmod, dödsfall, saknad, överraskningar och en makalös berättelse. Ändå blir det aldrig melodrama på riktigt.

Den spanske regissören Pedro Almodóvar är tillbaka och gör det han är gör bäst: att skildra kvinnoöden som saknar motstycke.

”Julieta” bygger på tre noveller av Nobelpristagarens Alice Munros samlingar ”På fri fot”. Filmen uppfyller alla kriterier för en klassisk Almodóvarfilm. Den har en kvinnlig huvudperson som bär på en mörk hemlighet. Den handlar om moderskap och kärlek, intriger med både svek och ond bråd död.

I filmen möter vi den medelålders Julieta som tillsammans med sin man Lorenzo ska lämna Madrid för att flytta till Portugal.

Innan de reser springer Julieta på sin dotter Antías bästa vän som berättar att hon nyss träffat Antía och att hon såg lite mager ut, men att det är fantastiskt att hon fixar att ha tre barn.

Julieta blir som förstenad. Går hem och ändrar sina planer, gör slut med en oförstående Lorenzo. Hon stannar kvar i Madrid, flyttar till en lägenhet i kvarteren hon bodde i för ungefär 20 år sedan. Skriver ett långt brev till sin dotter, som vi nu förstår att hon inte träffat på många år. I brevet försöker hon förklara vad som verkade rätt men kanske ändå blev fel med föräldraskapet och livet.